

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒
เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ทุกประเภท หรือชนิดมีหน้าที่กระทำการไว้ ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการทั่วไป

หมวด ๑

การรักษาโรงงานและเครื่องจักร

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑ ต้องจัดให้มีการตรวจสภาพอาคารโรงงานและเครื่องจักรเป็นประจำ และต้องบำรุงรักษา หรือซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง แข็งแรงและปลอดภัยเหมาะแก่การใช้เช่นเดียวกับสภาพที่ได้รับอนุญาตไว้

ข้อ ๒ ต้องรักษาทางเดินและพื้นที่ปฏิบัติงานให้สะอาด เรียบสม่ำเสมอ ไม่ลื่น และแห้ง เว้นแต่บริเวณที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้

ข้อ ๓ ต้องรักษาราวกัน บันได และพื้นหรือทางเดินที่อยู่สูงจากระดับพื้นโรงงานตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตร ขึ้นไปให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงอยู่เสมอ

ข้อ ๔ ต้องเก็บและจัดวางวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เกะกะกีดขวางทางเดินหรือการปฏิบัติงาน อันอาจจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้

ข้อ ๕ ต้องดูแลรักษาทางออกและบันไดฉุกเฉินให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันทั่วทั้งที่ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น

หมวด ๒

ทางออกฉุกเฉินในโรงงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๒) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๖ ทางออกฉุกเฉินต้องมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑๑๐ เซนติเมตร แต่ถ้ามีผู้ที่จะต้องออกตามทางนั้นมากกว่า ๕๐ คน ก็ให้ดูแลให้กว้างเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตรต่อ ๑ คน

ข้อ ๗ ต้องดูแลรักษาให้ประตูทางออกฉุกเฉินอยู่ในสภาพที่คนงานจะเปิดผลักออกได้โดยง่ายตลอดเวลาที่มีการปฏิบัติงาน

ข้อ ๘ ต้องดูแลรักษาให้มีแสงสว่างให้เพียงพอ และไม่ให้มีสิ่งกีดขวางที่ทางออกหรือบันไดฉุกเฉินหรือทางซึ่งจะมีผู้ใช้ในการออกฉุกเฉิน

ข้อ ๙ ทางออกฉุกเฉินของโรงงานที่มีคนปฏิบัติงานตั้งแต่ ๕๐ คน ขึ้นไป ต้องจัดให้มีระบบแสงสว่างทดแทนในกรณีที่ระบบไฟฟ้าประจำ

ซึ่งให้แสงสว่างอยู่เสมอ ทั้งนี้ในขนาดและจำนวนที่เพียงพอแก่การออก
ฉุกเฉิน

ข้อ ๑๐ ทางออกหรือบันไดฉุกเฉินที่มีได้ใช้เป็นทางเดินประจำ
ต้องจัดและดูแลรักษาให้มีป้ายหรือเครื่องหมายที่เห็นได้ชัดเจนให้คนงาน
ทราบว่าเป็นทางออกหรือบันไดฉุกเฉินอยู่ตลอดเวลา

หมวด ๓

สัญญาณแจ้งเหตุอันตราย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๓) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑๑ โรงงานที่มีก๊าซอันอาจเป็นอันตรายต่อบุคคล หรือโรงงาน
ที่มีวัสดุไวไฟที่มีคนปฏิบัติงานตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป หรือโรงงานที่มีวัสดุ
อันอาจติดไฟได้ง่ายที่มีคนปฏิบัติงานตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไป ต้องจัดให้มี
เครื่องให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตราย ซึ่งให้สัญญาณได้ชัดเจนและพอเพียง
ที่จะเตือนให้คนที่อยู่ในเขตอันตรายออกพ้นเขตอันตรายได้ทันท่วงที
และแจ้งให้ผู้ที่ทำหน้าที่รับเขาระงับเหตุอันตรายได้โดยเร็ว

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีสัญญาณแจ้งเหตุอันตราย ณ ที่ต่างกันอย่างน้อย
๒ แห่ง ที่ให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายต้องอยู่ในที่ปลอดภัยจากอันตราย
อันอาจเกิดขึ้นได้ตามข้อข้างต้น และอยู่ในตำแหน่งที่คนจะเข้าไปใช้
เครื่องให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

ข้อ ๑๓ เครื่องให้สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายตามข้อข้างต้น ต้อง
เป็นชนิดที่ให้สัญญาณโดยไม่ต้องอาศัยพลังงานจากระบบส่องสว่าง และ
ที่ใช้กับเครื่องจักร

หมวด ๔

เครื่องดับเพลิงหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการดับเพลิงและการป้องกันอัคคีภัย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๔) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑๔ การประกอบกิจการโรงงานอันอาจก่อให้เกิดอัคคีภัยได้ อาคารโรงงานหรือโรงเก็บที่สร้างด้วยวัสดุซึ่งอาจติดไฟได้ การเก็บวัสดุที่อาจติดไฟได้ ต้องมีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสม ตามสภาพขนาดและลักษณะของโรงงานนั้น ๆ ประจำไว้ในที่ต่าง ๆ กันในบริเวณโรงงานให้หยิบใช้ได้โดยสะดวก ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่า ๑ เครื่อง ต่อพื้นที่ ๑๐๐ ตารางเมตร เศษของ ๑๐๐ ตารางเมตร ให้นับเป็น ๑๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๑๕ เครื่องดับเพลิง ๑ เครื่อง หมายความว่า เครื่องดับเพลิงหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการดับเพลิง ดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องดับเพลิงชนิด กรด-โซดา หรือชนิดฉีดน้ำด้วยก๊าซ ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๑๐ ลิตร
- (๒) เครื่องดับเพลิงชนิดฟองก๊าซ ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๑๐ ลิตร
- (๓) เครื่องดับเพลิงชนิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๕ กิโลกรัม
- (๔) เครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้งขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๕ กิโลกรัม

ข้อ ๑๖ เครื่องดับเพลิงเคมีต้องเป็นชนิดที่เหมาะสมกับชนิดของไฟที่อาจเกิดขึ้นดังนี้

- (๑) ชนิดกรด-โซดา หรือชนิดฉีดยาน้ำด้วยก๊าซ ใช้ดับไฟธรรมดา เช่นไฟที่เกิดจากไม้ กระดาษ ผ้า ห้ามใช้กับไฟที่เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันต่าง ๆ อัดกอกออล อะซีโตน หรือคัลเซียมคาร์ไบด์
- (๒) ชนิดฟองก๊าซ ใช้ดับไฟธรรมดาและไฟที่เกิดจากน้ำมันต่าง ๆ อัดกอกออล หรืออะซีโตน ห้ามใช้กับไฟที่เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือคัลเซียมคาร์ไบด์
- (๓) ชนิดคาร์บอนไดออกไซด์ ใช้กับไฟทุกชนิด ซึ่งไม่ได้เกิดในที่ที่มีลมแรงหรือที่โล่ง
- (๔) ชนิดผงเคมีแห้งใช้ดับไฟได้ทุกชนิด

ข้อ ๑๗ เครื่องดับเพลิงต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และต้องจัดให้มีการบันทึกการติดตั้ง การเติมหรือการเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ กับการตรวจสอบตามความจำเป็นและตามข้อแนะนำของผู้ผลิต แต่การตรวจสอบนั้นต้องกระทำไม่น้อยกว่า ๖ เดือนต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๘ ต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมคนงานให้รู้จักวิธีใช้เครื่องดับเพลิง และทราบวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัย

หมวด ๕

การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งและการระบายอากาศ

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๖) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑๙ ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ และจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดสิ่งปฏิกูล ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๐ ต้องแยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ซึ่งมีวัตถุมีพิษปนอยู่ด้วย หรือสำลี ผ้า หรือเศษด้ายที่เปื้อนวัตถุไวไฟ ไว้ในที่รองรับต่างหากที่เหมาะสม และมีฝาปิดมิดชิด และต้องจัดให้มีการกำจัดสิ่งดังกล่าวโดยเฉพาะด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

ข้อ ๒๑ ต้องดูแลรักษาระบบระบายน้ำทิ้ง ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้ระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างให้มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าของความเป็นกรด ด่าง (pH value) ระหว่าง ๕ ถึง ๘
- (๒) ค่าของเปอร์มันังกาเนต (Permanganate value) ไม่มากกว่า ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๓) สารที่ละลายได้ (Dissolved solids) รวมกันไม่มากกว่า ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๔) ซัลไฟด์คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๕) ไซยาไนด์ (Cyanide) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนไซยาไนด์ (HCN) ไม่มากกว่า ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

- (๖) สังกะสี โครเมียม อาร์เซนิก เงิน ทองแดง ปรอท แคดเมียม บารีอัม เซเลเนียม ตะกั่ว นิเกิล รวมกันหรือแต่ละอย่างไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๗) น้ำมันทาร์ (Tar) ไม่มีเลย
- (๘) น้ำมันและไขมัน (Oil & Grease) ไม่มีเลย
- (๙) ฟอรั่มัลดีไฮด์ (Formaldehyde) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๑๐) ฟีนอลและหรือครีโซลส์ (Phenols & Cresols) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๑๑) คลอรีนอิสระ (Free chlorine) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๑๒) ยาฆ่าแมลง (Insecticide) สารกัมมันตรังสี ไม่มีเลย
- (๑๓) ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง ๑ ต่อ ๘ ถึง ๑ ต่อ ๕๐ สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า ๓๐ ส่วนใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน
ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง ๑ ต่อ ๕๕ ถึง ๑ ต่อ ๓๐๐ สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า ๖๐ ส่วนใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน

ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำ
สาธารณะอยู่ระหว่าง ๑ ต่อ ๓๐๑ ถึง ๑ ต่อ ๕๐๐
สารที่ลอยเจือปนอยู่ต้องไม่มากกว่า ๑๕๐ ส่วนใน
๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน

- (๑๔) ค่าของ บี.โอ.ดี. (๕ วันที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซนติ
เกรด) ไม่มากกว่า ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร หรืออาจ
แตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้แล้วแต่ภูมิประเทศ
หรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่
เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
(บี.โอ.ดี หรือ B.O.D. ย่อมาจาก Biochemical
Oxygen Demand)
- (๑๕) อุณหภูมิของน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะ
ไม่มากกว่า ๔๐ องศาเซนติเกรด
- (๑๖) สีหรือกลิ่นของน้ำทิ้งเมื่อระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะ
แล้ว ไม่เป็นที่พึงรังเกียจ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ระบายน้ำทิ้งจากโรงงานลงในทะเลหรือสู่ท่อ
สาธารณะโดยตรง ให้เป็นไปตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควร

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่
ประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกัน โดยไม่นับที่ติดต่อระหว่างห้อง
ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ส่วนของพื้นที่ของห้องในเวลาปฏิบัติงาน หรือมี
การระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๐.๕ ลูกบาศก์เมตรต่อนาทีต่อคนงาน ๑ คน
ทั้งนี้สำหรับโรงงานโดยทั่วไปที่ไม่มีการเก็บหรือการใช้วัตถุพิษ วัตถุ

เคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจเป็นฝุ่นละออง

ข้อ ๒๕ ในการปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวในที่อับ ซึ่งอากาศไม่ถ่ายเท ต้องใช้เครื่องช่วยในการหายใจหรือเครื่องระบายอากาศที่ช่วยในการปฏิบัติงานของคนงาน และอย่างน้อยต้องมีคนหนึ่งประจำอยู่ปากทางเข้าออกที่อับ สำหรับคอยให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

หมวด ๖

แสงสว่างในการทำงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๗) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๒๖ ต้องจัดให้มีแสงสว่างให้เพียงพอแก่การทำงานให้ทั่วถึง สามารถมองเห็นสิ่งกีดขวาง และส่วนที่อาจเกิดอันตรายจากการเคลื่อนไหวของเครื่องจักร หรืออันตรายจากไฟฟ้า ตลอดจนบันไดขึ้นลง และทางออกในเวลาที่มีเหตุฉุกเฉินโดยชัดเจน

ข้อ ๒๗ ต้องป้องกันมิให้มีแสงตรงหรือแสงสะท้อนส่องเข้าตาในการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๘ ต้องจัดให้มีแสงสว่างในการทำงาน ณ ที่ปฏิบัติงานหรือจุดปฏิบัติงาน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ลาน ถนน และทางเดินนอกอาคารโรงงาน ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า ๒๐ ลักซ์ (Lux) หรือ ๒ ฟุต - แคนเดิล (Foot - Candle)

- (๒) บริเวณที่การปฏิบัติงานไม่ต้องการความละเอียด เช่น การขนย้ายวัสดุ การคัดเลือกว่าวัสดุอย่างหยาบๆ การบดดิน หิน หรือวัสดุที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และบริเวณทางเดินในอาคารโรงงาน ระเบียง บันได ห้องเก็บของโดยทั่วไป ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์
- (๓) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดเล็กน้อย เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์เหล็ก หรือเหล็กกล้ากึ่งสำเร็จ การประกอบชิ้นงานอย่างหยาบๆ การสีข้าว การสาวฝ้าย หรือการปฏิบัติงานขั้นแรก ในกระบวนการอุตสาหกรรมต่างๆ และบริเวณ ห้องเครื่อง ห้องหม้อน้ำ ลิฟต์ ห้องบรรจุหีบห่อ ห้องเก็บวัสดุหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเล็ก ๆ ห้องผลิตเครื่องแต่งกาย ห้องน้ำและห้องส้วม ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์
- (๔) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดปานกลาง เช่น การประกอบชิ้นงานที่มีความละเอียดปานกลาง การกลึงหรือแต่งโลหะอย่างหยาบๆ การตรวจพินิจอย่างหยาบๆ การเย็บผ้าหรือหนังที่มีสีอ่อน การบรรจุอาหารกระป๋อง การไสไม้ การทำไม้แผ่นบาง (Veneering) ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

- (๕) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดมาก เช่น การกลึงหรือแต่งโลหะที่ต้องการความละเอียดปานกลาง การตรวจพินิจหรือทดสอบที่ต้องการความละเอียดปานกลาง การแต่งผิวหนังสัตว์ การทอผ้าฝ้าย หรือผ้าขนสัตว์ที่มีสีอ่อน งานหนังสือ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ลักซ์
- (๖) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดมาก และชิ้นงานมีขนาดเล็กและละเอียด เช่น การเจาะกลึง เจียรนัย หรือแต่งชิ้นงานที่ต้องการความละเอียดมาก การประกอบชิ้นส่วนที่มีความละเอียดมาก แต่มีลักษณะสีสรรต่างกันพอสังเกตเห็นได้ชัด การตรวจสอบอย่างละเอียด การทอผ้าที่มีสีคล้ำ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ลักซ์
- (๗) บริเวณที่การปฏิบัติงานต้องการความละเอียดเป็นพิเศษ หรือเมื่อมีการปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นระยะเวลานานที่ชิ้นงานมีขนาดเล็กละเอียดและลักษณะสีสรรไม่แตกต่างกันนัก เช่น การประกอบเครื่องจักรที่มีความละเอียดสูง การประกอบนาฬิกา การทดสอบเครื่องมือที่มีความละเอียดสูง

การเจียรนัยเพชรพลอย การเรียงพิมพ์ การเย็บผ้า
ที่มีสีคล้ำ ความเข้มของการส่องสว่างต้องไม่น้อย
กว่า ๑๐๐๐ ลักซ์

หมวด ๓

การจัดสถานที่ทำงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๘) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๒๕ ต้องจัดให้มีพื้นที่ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๓ ตารางเมตรต่อ
คนงานหนึ่งคน การคำนวณพื้นที่ให้นับรวมพื้นที่ใช้วางโต๊ะปฏิบัติ
งาน เครื่องจักร และผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่เคลื่อนไปตามกระบวนการ
ผลิตด้วย

หมวด ๔

เครื่องมือในการปฐมพยาบาล

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๕) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๓๐ เครื่องมือในการปฐมพยาบาลตลอดจนอุปกรณ์ ต้องอยู่ใน
สภาพที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ พร้อมทั้งจะใช้งานได้ทันที อย่างน้อยตาม
รายการดังต่อไปนี้

- (๑) กรรไกร
- (๒) ปากคีบปลายทู่
- (๓) สายยางรัดห้ามเลือด
- (๔) ปรอทวัดใจ

- (๕) ถ้วยตวงยา
- (๖) ถ้วยน้ำ
- (๗) ถ้วยล้างตา
- (๘) ผ้ายางพลาสติก
- (๙) ผ้าพันแผล
- (๑๐) ตำลึงที่ฆ่าเชื้อโรคแล้ว
- (๑๑) ยาแดง
- (๑๒) ยาเหลือง
- (๑๓) ทิงเจอร์ไอโอดีน
- (๑๔) ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์
- (๑๕) อัลกอฮอล์เอธิล
- (๑๖) แอมโมเนียหอม
- (๑๗) ทิงเจอร์ฝั้นการบูร
- (๑๘) ยาแก้ปวดหัวตัวร้อน
- (๑๙) ยาแก้ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก
- (๒๐) น้ำโบริกสำหรับล้างตา

หมวด ๕

ส้วม ที่ปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑๐) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๓๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม และที่ปัสสาวะ ที่มีลักษณะที่จะรักษา
ความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีห้องส้วมอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน ๑๕ คน ๑ ที่นั่ง คนงานไม่เกิน ๔๐ คน ๒ ที่นั่ง คนงานไม่เกิน ๘๐ คน ๓ ที่นั่ง และเพิ่มขึ้นต่อจากนั้นในอัตราส่วน ๑ ที่นั่งต่อจำนวนคนงานไม่เกิน ๕๐ คน สำหรับโรงงานที่มีคนงานชายและคนงานหญิงรวมกันมากกว่า ๑๕ คน ให้จัดห้องส้วมเป็นสัดส่วนไว้สำหรับคนงานหญิงโดยเฉพาะตามสมควร

ข้อ ๓๓ อาคารโรงงานที่มีคนทำงานอยู่หลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วมและที่ปัสสาวะในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๔ ห้องส้วมต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร ต่อ ๑ ที่นั่ง

ข้อ ๓๕ ห้องส้วมและที่ปัสสาวะต้องเป็นแบบ ใช้น้ำชำระลงบ่อซึม พื้นห้องต้องเป็นแบบไม่ดูดน้ำ

ข้อ ๓๖ ต้องจัดให้มีกระดาดชำระหรือน้ำสำหรับชำระให้พอเพียงสำหรับห้องส้วมทุกห้อง

ข้อ ๓๗ ต้องจัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย พร้อมทั้งวัสดุและอุปกรณ์สำหรับคนงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๘ ต้องจัดให้มีการระบายถ่ายเทอากาศให้พอเพียงสำหรับห้องส้วม ห้องปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายทุกห้อง

ข้อ ๓๙ ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๔๐ ในโรงงานที่มีการผลิตสิ่งที่ใช้บริโภค ต้องจัดให้มีที่ล้างมือ
ล้างชำระ หรือสบู่อันได้สุขลักษณะ และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมอย่างน้อย
ในอัตรา คนงานไม่เกิน ๑๕ คน ๑ ที่ คนงานไม่เกิน ๔๐ คน ๒ ที่ คนงาน
ไม่เกิน ๘๐ คน ๓ ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน ๑ ที่ ต่อจำนวน
คนงานไม่เกิน ๕๐ คน

หมวด ๑๐

น้ำสะอาดสำหรับดื่ม

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑๑) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๔๑ ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มตามมาตรฐานน้ำบริโภค
อย่างพอเพียงไว้เป็นที่ต่างหากอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน ๔๐ คน
๑ ที่ คนงานไม่เกิน ๘๐ คน ๒ ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน
๑ ที่ ต่อจำนวนคนงานไม่เกิน ๕๐ คน

ข้อ ๔๒ ต้องจัดหาและรักษาอุปกรณ์การดื่มหรือภาชนะที่บรรจุน้ำ
ดื่มให้พอเพียงและอยู่ในสภาพที่สะอาดถูกสุขลักษณะ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๓

พลโท พ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม